

Udvalget har anset det for u hensigtsmæssigt, at vi skulde have specielle Valgkredse for Borgerrepræsentantvalgene, idet Vælgerne her i Byen nu have indlevet sig i dette, at den Valgkreds, de bo i, er den politiske Valgkreds, der gælder ved Valg til Folketinget og Valg af Landstingsvalgmænd, og der er ikke nogen som helst Gene ved at bevare denne Ordning. Vi have gjort en Tilføjelse dertil, fordi det har vist sig ved den sidste Valgkredslov, at en Del af Vesterbro er bleven lagt ind under Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds; noget lignende kunde jo ske ved en anden Lejlighed, og derfor have vi savnet en Bestemmelse om, hvad der skulde blive af den Stump, der blev her i Byen, og vi have saa bestemt, at den Stump, der vilde blive levnet, naar det øvrige gik ud til udenbys Kredse, skulde blive som selvstændig Valgkreds for sig. I Ændringsforslag Nr. 14 have vi indført en Bestemmelse om, hvornaar Afstemning kan sluttes, og der er da der sat den bestemte Tidsgrænse, at Afstemningen skal fortsættes lige indtil Kl. 9 om Aftenen, og først maa afsluttes, naar — uagtet sket Opfordring — ingen Vælger melder sig for at afgive Stemmeseddelt; saa vil det vanskelig kunne ske, at Folk bagefter kunne beklage sig over, at Tiden har været saaledes, at de ikke havde kunnet komme til at stemme. Af de følgende Ændringsforslag skal jeg blot nævne Ændringsforslag Nr. 17, som er et Redaktionsændringsforslag, der gaar ud paa at tage noget ud af Teksten, som er ganske overflødig, og som ikke virker forskønnende i Teksten. Ændringsforslag Nr. 18 omhandler den Maade, hvorpaa de nuværende Borgerrepræsentanter skulle afgaa, idet vi finde denne Maade mere hensigtsmæssig end den, Regeringen foreslaar. Vi ville nu have, at de skulle afgaa i den Rækkefølge, hvori de efter de hidtilgældende Regler staa for Tur; paa den Maade faa de ud tjent deres Mandat i det Tidsrum, de ere valgte til. Af de Ting, her ligger til Forhandling, og som kunde være Partierne imellem — ved Partier forstaa jeg her Partierne paa Rigsdagen og ikke Partierne: Rigsdagen for sig og Regeringen for sig — er der egentlig kun et tilbage, og det er Vælgerkredsens Udvidelse til de 800 Kroners Mænd. Jeg mener, at det vil være tilstrækkeligt at bemærke hertil, at naar man baserer Valgretten til Borgerrepræsentationen paa det Faktum, at vedkommende er Skatteborger og er ansat til at yde Indkomstskat til Kommunens Kasse, saa er det uforklarligt og tankestridigt, jeg me-

ner selvmodsigende, at man udelukker godt $\frac{1}{3}$ af de Skatteborgere, der ere ansatte til at betale saadan Indkomstskat, alene paa Grundlag af det for vedkommende Skatteborgere selv sørgelige Faktum, at de ere blandt de lavest beskattede og ikke blandt de højst beskattede. Man maa vistnok sige, at Tiden nu er inde til at gennemføre denne lille Reform, og ligesom Regeringen allerede nu har antaget Forholdstalsvalgmaaden, og ligesom Højremedlemmer her i Salen have maattet give efter med Hensyn til Kvinders Valgret og Valgbarhed, saaledes haabe vi ogsaa, at saavel Højre som den højtærede Regering nu maa indse, at Tiden er kommen til at udvide Valgretten til alle Skatteborgere. At det vil ske en Gang i Fremtiden, kan der ikke være nogen Tvivl om. Vi spejde da efter, at Regeringen og Højre dog for en enkelt Gangs Skyld kunne vise Imødekommen ved at indføre en Reform, forinden dette er for sent for Regeringen og Højre selv. I visse Retninger kunne vi sige, at Højre allerede er kommen for sent med sin Imødekommen. I mange Aar kæmpede vi om Herredømmet her i Byen, Højrepartiet havde den eneste Indflydelse, en overmaade stor Majoritet, og Kampen kunde for en uoverskuelig Aarrække synes haabløs. Den Gang Kampen syntes haabløs, fordrede vi, der høre til Oppositionen, Afstemning efter Forholdstal, og den Gang blev det os nægtet, som vi syntes paa en meget brutal Maade. Saa er det kommet saa langt, at vi ikke behøve Forholdstalsvalgmaade, for vi have sejret gennem de almindelige Majoritetsvalg, og med en saadan Majoritet, at man kan sige med temmelig stor Sikkerhed, at saa længe Demokratiet her i Hovedstaden holder sammen uden indbyrdes Splitelse, tilhører Flertallet her i Byen Demokratiet. Nu staa Demokratiet altsaa her og tilbyder Højre Forholdstalsvalgmaaden; nu er Regeringen ogsaa kommen til den Mening, at det er paa Tiden at tage Forholdstalsvalgmaaden, nu staa Oppositionen og fordrer Kvindernes Deltagelse i Valgret og Valgbarhed, og Højre er kommet saa langt, at det ogsaa vil være med dertil, og den højtærede Minister indrømmer antagelig ligesom sin Forgænger, at han ikke vil modsætte sig det; men dog ikke vil sætte sin Stilling ind derpaa, kaste sig i Brechen derfor. Men med Hensyn til de 800 Kroners Mænd ere vi lige vidt. Her er der en Fordring, som vi fra vor Side maa fastholde, som er nødvendig, og som man kan sige sig selv, at selv de mest konservative her i Byen ville ønske gennem-